

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 116590

гр. София, 21.09.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 167 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и първи септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРИСТИЯН Р. ТРЕНДАФИЛОВ

като разгледа докладваното от КРИСТИЯН Р. ТРЕНДАФИЛОВ Частно гражданско дело № 20231110149935 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 411, ал. 2, т. 2 ГПК.

Подадено е заявление от К. С. С. срещу П. Й. Д., с което се иска издаване на заповед за изпълнение по чл. 417, т. 10 ГПК за сумата в размер на 15 000 лв., представляваща вземане по запис на заповед, както и лихва от 15.11.2022 г. до изплащане на вземането.

Съгласно разпоредбата на чл. 411, ал. 2, т. 2 ГПК съдът разглежда заявлението в разпоредително заседание и издава заповед за изпълнение, освен когато искането е в противоречие със закона или с добрите нрави.

Настоящият съдебен състав, като съобрази служебното си задължение по чл. 411, ал. 2, т. 2 ГПК, приема, че от представения по дело запис на заповед може да се направи извод, че същият противоречи на закона, като съображенията за това са следните.

Заповедното производство е едностранно и формално, но при действието на чл. 418 от ГПК съдът, освен проверка за редовност на заявлението, следва да провери дали документът, въз основа на който се иска издаването на заповед за незабавно изпълнение, е редовен от външна страна и дали удостоверява подлежащо на изпълнение вземане срещу длъжника. В настоящия случай е поискано издаването на заповед за незабавно изпълнение въз основа на запис на заповед. В хипотезата на чл. 417, т. 10 от ГПК редовността от външна страна на представен със заявлението запис на заповед е детерминирана от съответствието му с изискванията на чл. 535 от ТЗ. Същите следва да са налице в условията на кумулативност. Съгласно чл. 535 от ТЗ записът на заповед съдържа: 1) наименованието "запис на заповед" в текста на документа на езика на който е написан; 2) безусловно обещание да се плати определена сума пари; 3) падеж; 4) място на плащане; 5) името на лицето, на което или на заповедта на което трябва да се плати; 6) дата и място на издаването; 7) подпис на издателя. Не е запис на заповед документ, който не съдържа всички реквизити, изрично посочени в чл. 535, т. 1 – 7 включително (чл. 536 от ТЗ). Съгласно разпоредбите на чл. 536, ал. 2, 3 и от ТЗ, се допускат изключения от това основно

правило само по отношение на липсата на реквизитите: падеж, място на плащането и място на издаването, като при тяхната липса се счита, че при липса на падеж записът на заповед се счита платим на предявяване, при липса на място на плащането, се счита, че това място е местожителството на издателя, а при липса на място на издаването, се счита мястото, посочено до името на издателя.

В конкретния случай в приложения към заявлението запис на заповед е посочено, че същият е издаден на 11.08.2022 г. в гр. София, като в наименованието и в съдържателната част на документа се съдържа текста „запис на заповед”, както и безусловното обещание на П. Й. Д. да плати на падежа на поемателя – заявител, сумата от 15 000 лв. Същевременно от една страна е посочен падеж 15.11.2022 г., а от друга – 08.04.2023 г. В записа на заповед като място на плащане е определен гр. София, а като кредитор – заявителят по настоящото дело. Вписана е датата на издаване на записа на заповед и върху него е положен подписът на издателя. Според направените в записа на заповед отбелязвания същият е бил предявен на П. Й. Д. на 16.11.2022 г.

Менителничните ефекти са формални писмени актове и спрямо тях се поставят строги изисквания за форма и за наличие на определени реквизити на акта, за съдържанието на които законът съдържа императивни норми. Строго формалният режим за валидност на записа на заповед, установен от закона, включително за определяне на падежа (чл. 535, т. 3 вр. чл. 486, ал. 1 вр. чл. 537 ТЗ) налага извод, че в записа на заповед падежът следва да бъде посочен ясно и по начин, който не буди съмнение и не дава основание за различно тълкуване. В настоящия случай е издаден запис на заповед от 11.08.2022 г., в който падежът не е посочен ясно и по начин, който не буди съмнение – от една страна е посочен падеж 15.11.2022 г., а от друга – 08.04.2023 г. Така определеният падеж създава предпоставки за различно тълкуване, поради което не отговаря на изискванията на чл. 486, ал. 1 ТЗ и е нищожен по смисъла на чл. 486, ал. 2 вр. чл. 535, ал. 1, т. 3 ТЗ (в този смисъл Решение № 77 от 14.08.2015 г. на ВКС по т. д. № 1156/2014 г., I т. о., ТК).

Отделно от гореизложеното заявлението подлежи на отхвърляне и частта, в която се претендира законна лихва от 15.11.2022 г. до изплащане на вземането, тъй като съгласно т. 4а от Тълкувателно решение 4/2013 от 18.06.2014 г. по тълк. д. № 4/2013 г. по описа на ОСГТК на ВКС, за законната лихва върху вземането за периода от датата на падежа до подаване на заявлението заповед за незабавно изпълнение не може да бъде издадена, по аргумент от т.4 от ТР № 1/ 28.12.2005 г. по т.д.№ 1/2004 г. на ОСТК на ВКС. Според дадените в това тълкувателно решение разяснения, които са запазили своята актуалност, не е допустимо издаване на изпълнителен лист за мораторните лихви върху сумата по записа на заповед за периода от падежа до датата на подаване на молбата за издаване на изпълнителния лист, тъй като в това производство съдът проверява само формалната доказателствена сила на изпълнителното основание и не може да се основава на данни, които стоят извън изпълнителното основание, а освен това съдържанието на записа на заповед по чл.535 ТЗ не включва данни относно размера на закъснителните лихви.

Ето защо, заявлението за издаване на заповед по чл. 417 ГПК следва да се отхвърли.

Така мотивиран, Софийският районен съд, 167 състав,

РАЗПОРЕДИ:

ОТХВЪРЛЯ на основание чл. 411, ал. 2, т. 2 ГПК заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК с вх. № 248374/07.09.2023 г., подадено от К. С. С. срещу П. Й. Д., с което се иска издаване на заповед за изпълнение по чл. 417, т. 10 ГПК за сумата в размер на 15 000 лв., представляваща вземане по запис на заповед, издаден на 11.08.2022 г., както и лихва от 15.11.2022 г. до изплащане на вземането.

Разпореждането може да се обжалва с частна жалба пред Софийския градски съд в едноседмичен срок от връчване на препис на заявителя.

Съдия при Софийски районен съд: _____